Jarosław Grzymkowski, Piotr Lenart

Proces transition w operacji reagowania kryzysowego NATO w świetle doświadczeń z udziału polskiego kontyngentu wojskowego w operacji ISAF w Afganistanie

Obronność - Zeszyty Naukowe Wydziału Zarządzania i Dowodzenia Akademii Obrony Narodowej nr 1(5), 92-104

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MUZEUM HISTORII POLSKI

AUTORZY
Jarosław Grzymkowski
w1alex@wp.pl
Piotr Lenart
p.lenart@vp.pl

PROCES *TRANSITION* W OPERACJI REAGOWANIA KRYZYSOWEGO NATO W ŚWIETLE DOŚWIADCZEŃ Z UDZIAŁU POLSKIEGO KONTYNGENTU WOJSKOWEGO W OPERACJI ISAF W AFGANISTANIE

11 września 2012 roku upłynęło jedenaście lat od zamachu terrorystycznego na Centrum Handlu Światowego w Nowym Yorku. W odpowiedzi na atak Stany Zjednoczone, początkowo samodzielnie, następnie w ramach międzynarodowej konsolidacji sił rozpoczęły operację antyterrorystyczną w Afganistanie. Z operacyjnego punktu widzenia, należy podkreślić, że w Afganistanie w ostatniej dekadzie od 2001 roku prowadzono dwie operacje. Pierwsza z nich to *Enduring Freedom – Trwała Wolność*, do której Siły Zbrojne RP na prośbę Stanów Zjednoczonych w ramach walki ze światowym terroryzmem w marcu 2002 r. skierowały kontyngent w liczbie około 100 żołnierzy i pracowników wojska. Udział SZ RP w tej operacji zakończył się w pierwszym kwartale 2007 r. Druga to operacja *ISAF – International Assistant Forces in Afganistan*, na której zgodnie z podjętymi decyzjami politycznymi Siły Zbrojne RP skoncentrowały swój wysiłek od 2007 roku.

Społeczność międzynarodowa dzięki porozumieniom z Bonn z grudnia 2001 roku ustanowiła operację ISAF (*International Security Assistant Forces*), której głównym założeniem w początkowym etapie było zapewnienie bezpieczeństwa nowo tworzonym władzom afgańskim w stolicy kraju, Kabulu. Dowództwo nad operacją ISAF było obejmowane rotacyjnie co pół roku przez państwa w niej uczestniczące, jednak większość z nich niechętnie przyjmowała tę rolę. W sierpniu 2003 r. podjęto decyzję o przekazaniu dowództwa nad operacją Sojuszowi Północnoatlantyckiemu, który miał za zadanie zapewnienie bezpieczeństwa w Kabulu i jego okolicy do 45 km, a w kolejnych latach doprowadzenie do tzw. rozszerzenia geograficznego obejmującego cały kraj.

Siły Zbrojne RP przez kolejne lata zwiększały stopień zaangażowania w operację ISAF, która zgodnie z decyzjami polityczno-militarnymi Sojuszu realizowana jest w następujących po sobie fazach: przygotowanie do roz-

szerzenia geograficznego, rozszerzenie geograficzne, stabilizacja, przekazanie, wycofanie (rys. 1).

Źródło: Opracowanie własne na podstawie: *Geneza i Mandat ISAF/DOSZ*, www.do.wp.mil.pl.

Rys.1. Fazy Operacji ISAF

W marcu 2007 r. skierowano I zmianę PKW Afganistan, która liczyła 1200 żołnierzy. Polskie pododdziały wypełniły najpilniejsze niedobory w strukturze ISAF i były rozmieszczone w trzech regionach Afganistanu (Północ, Wschód i Południe) i pięciu prowincjach (Mazar-e Sharif, Paktika, Kandahar, Paktya, Parwan) oraz w Kabulu.

Za kluczowe należy uznać przejęcie przez Polskie Siły Zadaniowe odpowiedzialności za prowincję Ghazni, co nastąpiło w listopadzie 2008 r. W ówczesnym okresie poziom bezpieczeństwa w prowincji w ocenie Dowództwa ISAF uznawany był jako niski. Wiedząc, że przez rejon odpowiedzialności Polskiego Kontyngentu Wojskowego przechodzi główna droga tranzytowa północ-południe tzw. Highway-1, liczono się z możliwością ciągłego oddziaływania grup rebelianckich na polskie pododdziały.

Polski Kontyngent Wojskowy w tak zróżnicowanym etnicznie oraz geograficznie rejonie zobowiązał się do realizacji zadań w bezpośrednim operacyjnym podporządkowaniu – Dowódcy Regionu Wschód. Główny kom-

ponent bojowy IV zmiany PKW, który jako pierwszy odpowiadał za prowincję Ghazni, stanowiły Polskie Siły Zadaniowe (*Polish Task Forces – POL TF*). W ich skład wchodziły dwa Zespoły Bojowe (ZB) w sile do batalionu każdy, wykonujące zadania z dwóch głównych baz: GHAZNI i WARRIOR. Zadania, jakie realizował kontyngent, dotyczyły przede wszystkim działań stabilizacyjnych skupionych na dezorganizacji, obezwładnieniu ugrupowań rebelianckich, a także realizacji projektów pomocowych.

Niewątpliwie przełomowym momentem dla operacji ISAF i dalszej realizacji zadań przez PKW, była opublikowana w lipcu 2010 roku wspólna koncepcja Wysokiego (Starszy) Cywilnego Reprezentanta NATO w Afganistanie (*Senior Civilian Representative – SCR*) i Dowódcy ISAF (*Commander ISAF – COMISAF*) w sprawie przejścia do 4 fazy operacji „Przekazanie odpowiedzialności – TRANSITION".

Przekazanie odpowiedzialności jest kolejną fazą kompleksowej strategii NATO i ISAF. Jej główne założenia związane są z sukcesywnym przekazaniem odpowiedzialności za kraj siłom afgańskim, administracji przez ISAF i Społeczność Międzynarodową (*Internationall Community – IC*).

W toku trzeciej Fazy operacji (stabilizacja) określono wstępne wymagania, które miały zostać spełnione w chwili rozpoczęcia kolejnej Fazy – Przekazanie.

Określono w nich, że:

- Afgańskie Siły Bezpieczeństwa zdolne są do działań przy minimalnym wsparciu ISAF;
- bezpieczeństwo umożliwia społeczeństwu spokojną egzystencję;
- lokalna administracja realizuje podstawowe obowiązki;
- poziom bezpieczeństwa umożliwia stopniową redukcję sił ISAF („thin out").

Jednocześnie zdefiniowano warunki sprzyjające finalizacji procesu „Przekazania":

- ANSF (*Afghan National Security Force*) utrzymywane na poziomie umożliwiającym zapewnienie społeczeństwu bezpieczeństwa, służące społeczeństwu, zdolne do wymuszenia przestrzegania prawa;
- administracja prowincji zaakceptowana jest przez społeczeństwo i w pełni realizuje swoje zadania;
- społeczeństwo ma dostęp do usług, instytucji sądowniczej oraz istnieje wzrost ekonomiczny;
- ISAF postrzegany jest jako strategiczny partner, który nadzoruje i wspiera ANSF w celu utrzymania akceptowalnego poziomu bezpieczeństwa.

Na osiągnięcie sukcesu i sprawne przeprowadzenie omawianego procesu w ramach prowadzonej Operacji Reagowania Kryzysowego NATO w Afganistanie wpływa szereg elementów. Należą do nich między innymi

sytuacja, w jakiej państwo znajdowało się w chwili rozpoczęcia operacji, obecna jego postać oraz zakładany perspektywiczny kształt.

Po zakończeniu konfliktu i zapewnieniu względnego bezpieczeństwa, istotnym punktem w trakcie prowadzonej operacji militarnej Sojuszu było i nadal pozostaje dążenie do przekazania demokratycznie wybranym władzom odpowiedzialności za zarządzenie i kierowanie państwem. Jest to skomplikowany proces, który wymaga zaangażowania nie tylko personelu wojskowego, ale również cywilnego oraz organizacji międzynarodowych.

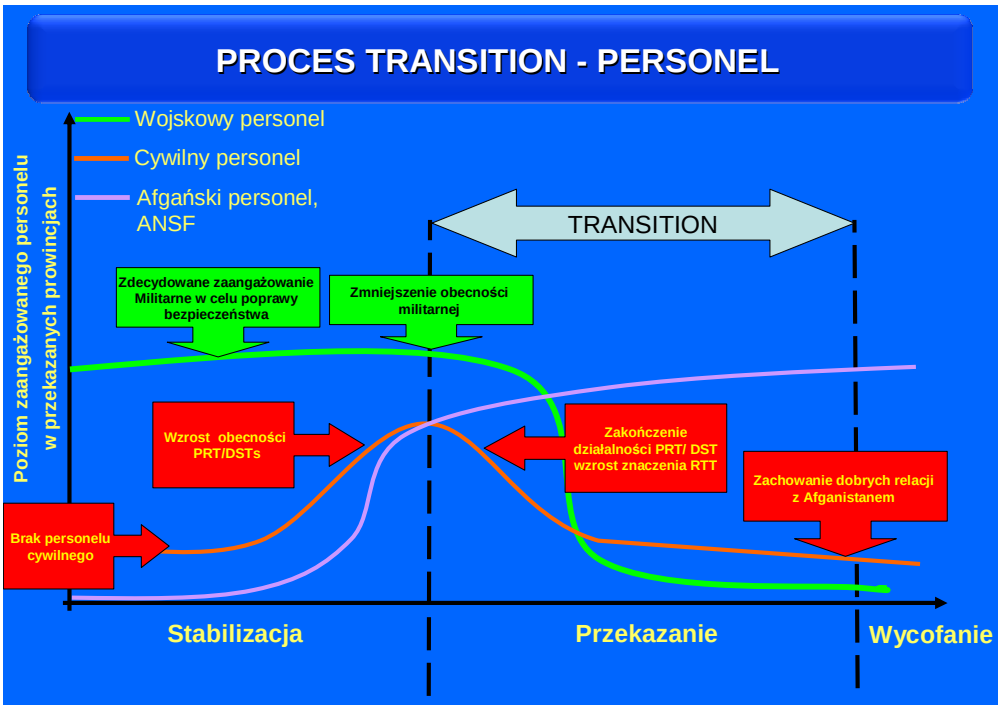

Źródło: Opracowanie własne.

Rys. 2. Zaangażowanie personelu wojskowego i cywilnego oraz ANSF w operację ISAF

Schemat ideowy przestawia stopień zaangażowania personelu wojskowego, cywilnego reprezentującego społeczność międzynarodową zaangażowaną w stabilizację Afganistanu oraz Afgańskie Siły Bezpieczeństwa (ASB)[1] w operacji.

Zgodnie z przyjętymi założeniami w trakcie trwania operacji następuje sukcesywne zmniejszenie znaczenia militarnego zaangażowania na rzecz

[1] Afgańskie Siły Bezpieczeństwa z ang. *Afghan National Security Force (ANSF).*

cywilnego, co w konsekwencji doprowadzić ma do przejęcia pełnej odpowiedzialności przez Afgańczyków. Odbywa się to przy równoległym rozwoju zdolności ASB do zapewnienia bezpieczeństwa.

W Afganistanie, a w tym prowincji Ghazni, na skuteczny proces przekazania odpowiedzialności wpływają takie elementy, jak:

- społeczeństwo;
- władze państwowe;
- Afgańskie Siły Bezpieczeństwa;
- infrastruktura gospodarcza;
- przekaz medialny.

Zdefiniowanie i określenie terminu oraz warunków, które mają zostać spełnione w celu przekazania odpowiedzialności za określony obszar, wymaga szczególnej koordynacji działań oraz realizacji szeregu przedsięwzięć planistycznych. Elementem wpływającym na podjęcie tych działań jest nawiązanie jak najlepszych relacji ze środowiskiem (społeczeństwem), w którym prowadzona jest operacja. Plan przekazywania odpowiedzialności za poszczególne Prowincje, Dystrykty musi być precyzyjny i zrozumiały dla wszystkich stron uczestniczących w tym procesie.

Dlatego wysiłki w ramach realizowanej czwartej fazy operacji, są niezmiernie istotne dla osiągnięcia zakładanych celów operacji, które w przypadku Afganistanu obejmują wsparcie rządu afgańskiego w zapewnieniu oraz utrzymaniu bezpieczeństwa, pomoc w odbudowie Afganistanu (rozwój ekonomiczny) i stworzeniu demokratycznych struktur państwowych.

Dokumentem rozkazodawczym, który umożliwił zainicjowanie procesu „Transition" w poszczególnych Dystryktach i Prowincjach Afganistanu był Plan Operacji (OPLAN) zatwierdzony przez Dowódcę Połączonych Sił Zbrojnych NATO w Europie. „SACEUR OPLAN 10302 revision 2" z dnia 21 października 2010 r. Przyjęte warunki dla sprawnego przeprowadzenia procesu obejmują następujące obszary:

- bezpieczeństwo;
- zarządzanie;
- rozwój.

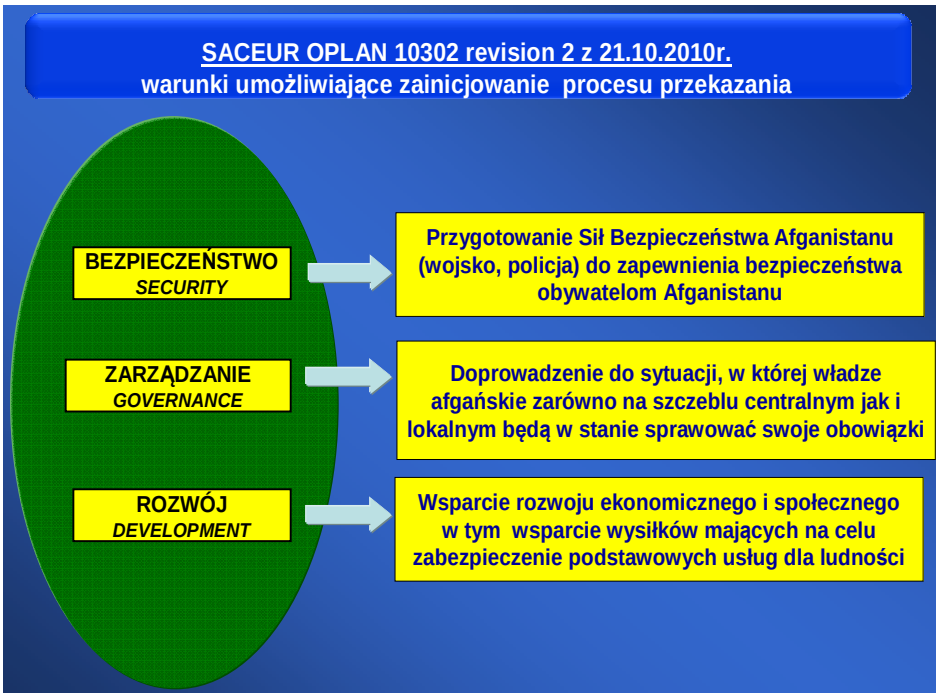

Źródło: Opracowanie własne, w ograniczonym zakresie na podstawie SACEUR OPLAN 10302 revision 2 z 21.10.2010 r.

Rys. 3. Warunki umożliwiające zainicjowanie procesu przekazania

Dla pełniejszego zobrazowania omawianej problematyki należy omówić cykl procesu przekazania odpowiedzialności za prowincje i dystrykty. Proces ten odbywa się w dwóch fazach: Ocena i Implementacja.

W początkowej fazie procesu istotną rolę odgrywają Dowództwa Regionalne, które za pośrednictwem komórek wewnętrznych występujących w podległych kontyngentach dokonują oceny bezpieczeństwa, administrowania, rozwoju w przydzielonych rejonach odpowiedzialności. Szczegółowe dane ujęte w comiesięcznych meldunkach docierają do Dowództwa ISAF, a także do Wysokiego Cywilnego Przedstawiciela NATO w Afganistanie. Na podstawie przesłanych miesięcznych meldunków opracowywany jest „TRANSITION&PROVINCIONAL OUTLOOK REPORT", który wydawany jest cyklicznie, raz w miesiącu. Następnym krokiem jest dokonanie formalnego przeglądu procesu przekazania odpowiedzialności „TRANSITION REVIEW BOARD" w który zaangażowana jest Rada ds. Przeglądu Procesu Przekazania Odpowiedzialności. Wart podkreślenia jest fakt, że w przedmiotowy proces zaangażowani są członkowie afgańskiego rządu, przedstawiciele ONZ oraz ISAF. Efektem ich prac jest wspólna rekomendacja przesyłana do zapoznania się naczelnym władzom politycznym i wojsko-

wym NATO. Kolejny etap to przekazanie przez gremium polityczno – militarne Sojuszu rekomendacji do JANIB – Połączona Rada Afgańsko-NATOwska ds. Przekazania Odpowiedzialności (JOINT AFGHAN – NATO INTEQAL BOARD), gdzie ostatecznie dokonywana jest analiza specyficznych wymagań dla poszczególnych prowincji, a następnie podejmowana jest przez przedstawicieli rządu Afganistanu oraz Prezydenta decyzja o uruchomieniu/implementacji, tzw. Transzy przekazania określonych miast, dystryktów prowincji.

Omówiony cykl realizowany jest zgodnie z algorytmem przedstawionym na rysunku nr 4.

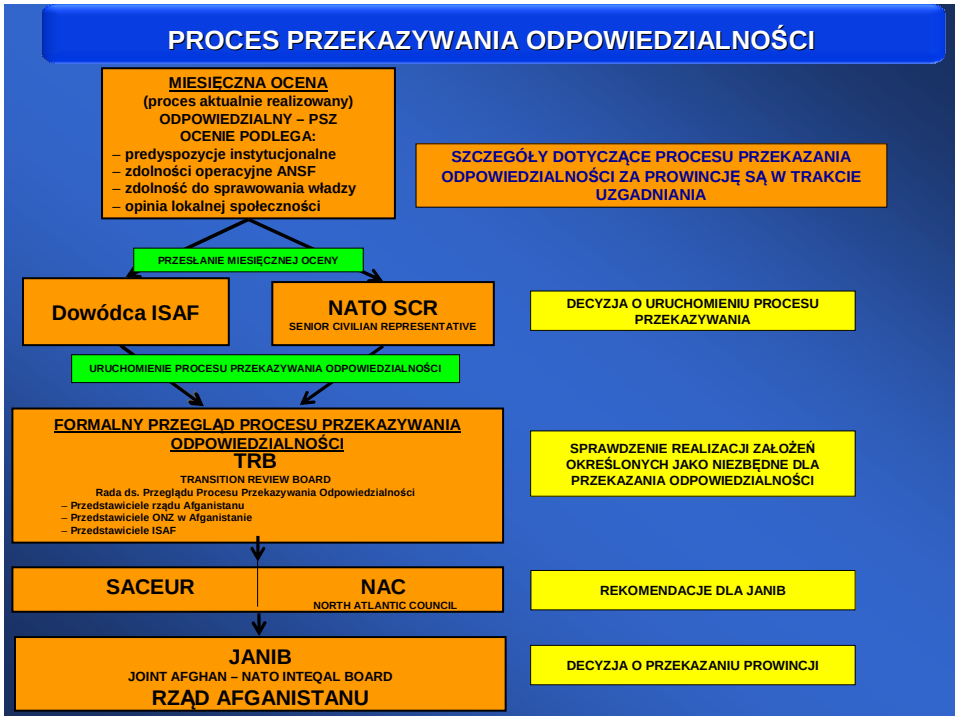

Źródło: Opracowanie własne.

Rys. 4. Proces przekazania odpowiedzialności

Dla przykładu prowincja Ghazni zgodnie z opublikowanym w kwietniu 2011 r. raportem „TRANSITION&PROVINCIONAL OUTLOOK REPORT" w linii operacyjnej Bezpieczeństwo oceniana została jako FAIR – „poprawne". Na taką ocenę wpłynęła m.in. aktywność rebeliantów, którzy w sposób skoordynowany oddziaływali na wojska koalicyjne oraz Afgańskie Siły Bezpieczeństwa (ASB), szczególnie wzdłuż głównych szlaków komunikacyjnych. Zgodnie z raportem ataki wpłynęły w sposób negatywny na tzw. swobodne przemieszczanie – „freedom of movement" i realizację zadań man-

datowych przez ISAF. Jednocześnie zauważono poprawę bezpieczeństwa w zachodnich dystryktach prowincji zamieszkiwanych w większości przez Hazarów. Dodatkowo na wzrost poziomu bezpieczeństwa wpłynęło sukcesywne szkolenie oraz doposażenie w sprzęt ASB. Zwrócono również uwagę na brak stałej obecności wojsk afgańskich w dystryktach, takich jak: Nawa, Zanakhan, Nawur, Malistan i Rashidan, co zdecydowanie wpływało na ogólną ocenę bezpieczeństwa w Prowincji.

W obszarze Zarządzania i Rozwoju (Governance and Development) również oceniono prowincję Ghazni na poziomie FAIR – „poprawne sprawowanie władzy oraz rozwój". W sposób pozytywny oceniono działalność Gubernatora Prowincji, który chętnie współpracował z polskim kontyngentem, w szczególności z PRT w zakresie realizacji projektów pomocowych.

Niepokojący zgodnie z raportem był zbyt niski poziom zatrudnionej administracji w poszczególnych dystryktach, co przyczyniało się do braku zaufania i chęci współpracy lokalnych społeczności z przedstawicielami władz afgańskich. Dodatkowym negatywnym zjawiskiem był brak struktur sądowniczych, prokuratorskich w dystryktach, co implikowało potrzebę rozstrzygania kwestii prawnych na szczeblu stolicy prowincji, miasta Ghazni.

Ogólna ocena poziomu Bezpieczeństwa, Zarządzania i Rozwoju dla Prowincji Ghazni uniemożliwiała przekazanie całej prowincji w bezpośrednie podporządkowanie władzom afgańskim, a także Afgańskim Siłom Bezpieczeństwa. Najlepiej oceniono stolicę Prowincji – miasto Ghazni, gdzie funkcjonowanie administracji oraz wojska i policji oceniono na zadowalającym poziomie. Niemniej jednak w tamtym czasie określono, że ewentualne rozpoczęcie przekazania może rozpocząć się od chwili opublikowania raportu, tj. nie wcześniej jak po 18-24 miesiącach.

Również Polski Kontyngent Wojskowy w Afganistanie w zakresie realizowanych zadań dokonuje cyklicznych ocen: poziomu bezpieczeństwa, jakości struktur administracyjnych, a także rozwoju ekonomicznego.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że kolejne zmiany polskiego kontyngentu w miarę poprawy sytuacji bezpieczeństwa, zwiększają swój wysiłek na rzecz działań niekinetycznych, które należy rozumieć jako działalność ukierunkowaną na poprawę istniejącej infrastruktury, ustanowienie i rozwój struktur władz państwowych, pomoc w zakresie szkolenia sił bezpieczeństwa oraz czynienie wysiłków na rzecz poprawy jakości życia lokalnej społeczności.

W tym miejscu chciałbym przybliżyć rolę komórek organizacyjnych PKW, takich jak PRT, CIMIC, DST, które działając w sposób skoordynowany, przyczyniają się do rozwoju ekonomicznego, poprawy funkcjonowania administracji rządowej oraz zmieniają w afgańskim społeczeństwie sposób postrzegania polskich żołnierzy.

Komórką organizacyjną PKW, która w sposób wymierny przyczynia się do rozwoju prowincji Ghazni jest PRT (*Provincial Reconstruction Team*).

W strukturze polskiego kontyngentu funkcjonuje amerykańsko-polski Zespół Odbudowy Prowincji Ghazni, który istnieje od czerwca 2008 r. Polska część zespołu PRT, podlegająca dowódcy PKW, skupia swoje działania na tworzeniu warunków podnoszących poziom życia mieszkańców poprzez realizację projektów pomocowych w sektorach, takich jak: energetyka, infrastruktura drogowo-mostowa, woda, edukacja, zdrowie, sprawiedliwość i media. Zespół PRT współpracuje z administracją lokalną oraz organizacjami międzynarodowymi i lokalnymi.

W strukturze polskiego kontyngentu wojskowego istotną rolę w realizacji zadań niekinetycznych odgrywają Zespoły Wsparcia Taktycznego CIMIC (*Civil-Military Cooperation*). Główne zadania, jakie realizowane są przez personel CIMIC, to: budowanie pozytywnego wizerunku PKW, utrzymywanie współpracy z lokalną społecznością, w tym z duchownymi przywódcami plemiennymi, stała ocena lokalnego środowiska, identyfikowanie potrzeb oraz inicjowanie projektów ukierunkowanych na podniesienie poziomu funkcjonowania obiektów użyteczności publicznej a także pomoc humanitarna na rzecz lokalnej społeczności.

Jednym z jakościowo nowych elementów składowych kontyngentu, począwszy od VII zmiany, była Grupa ds. Zarządzania i Rozwoju Dystryktów, odpowiednik amerykańskiej Grypy Wsparcia Dystryktów – DST[2]. W anglojęzycznych periodykach dotyczących działań niekinetycznych odnaleźć można zapisy, które definiują Grupę Wsparcia Dystryktów. Grupy Wsparcia Dystryktów (DST) są komórkami realizującymi zadania na całym obszarze Afganistanu. Głównym celem ich funkcjonowania jest realizacja wsparcia na rzecz władz afgańskich, szczególnie na szczeblach dystryktów. Komórki DST mają umożliwiać tworzenie cywilnych struktur administracyjnych oraz ich rozwój tak, aby mogły one służyć afgańskiemu społeczeństwu. Grupa Wsparcia Dystryktów ma również partycypować w tworzeniu projektów pomocowych, takich jak: dostęp do czystej wody, tworzenie infrastruktury medycznej, a także uczestnictwo przy tworzeniu Afgańskich Lokalnych Policji[3]. Wspomniana definicja zawiera bardzo istotny zapis odnoszący się do wspierania działalności władz państwowych na najniższych szczeblach administracji w Dystryktach. Można z pewnością stwierdzić, że bardzo istotnym podmiotem państwotwórczym, który przyczynia się do rozwoju państwa afgańskiego, jest działalność Subgubernatorów i podległej mu administracji. Niemniej jednak, bez wsparcia personelu wchodzącego

[2] DST – District Support Team.

[3] „Afghan War News", styczeń 2011 rok – *DST are operating throughout Afghanistan. The goal of these DSTs is to help Afghan government officials at the district level to establish civic improvements and increase government services to the Afghan population. Projects include clean water, medical facilities, and formation of the Afghan Local Police (ALP).*

w strukturę organizacyjną sił koalicyjnych, działalność władz lokalnych byłaby ograniczona. Właściwe funkcjonowanie Dystryktów jest niezbędne dla budowania integralności społecznej, a działalność żołnierzy wchodzących w skład Grupy ds. Zarządzania i Rozwoju Dystryktów (Gr.ds.ZiRD) w PKW z pewnością przyczyniała się do podnoszenia rangi władz lokalnych.

Dokonanie przeobrażeń strukturalnych kolejnych zmian PKW w taki sposób, aby mogły one skutecznie wypełniać zadania wspomagające Transition oraz wprowadzenie, od kwietnia 2012 roku, do prowincji Ghazni dodatkowych amerykańskich sił przyczyniło się do zmniejszenia obszaru odpowiedzialności TF WHITE EAGLE, a tym samym ułatwiło polskiemu kontyngentowi realizację procesu przekazania odpowiedzialności. Obecny rejon odpowiedzialności PKW to północna część Prowincji. Nowy rejony odpowiedzialności Polskich Sił Zadaniowych po redyslokacji sił i środków obejmuje 8 dystryktów.

Zgodnie z przyjętymi dokumentami rozkazodawczo – planistycznymi oraz zatwierdzonym przez prezydenta Afganistanu raportem JANIB w styczniu 2012 roku dokonano oficjalnego przekazania władzom afgańskim odpowiedzialności za dystrykt Ghazni. Proces przekazania kolejnych dystryktów: Nawur, Khwaja Omari, Ajiristan rozpoczęto w ramach III Transzy w połowie ubiegłego roku. Proces Transition w kolejnych czterech dystryktach: Waghez, Rashidan, Khogani, Yaghatu prawdopodobnie zostanie rozpoczęty w pierwszej dekadzie 2013 roku w ramach IV Transzy.

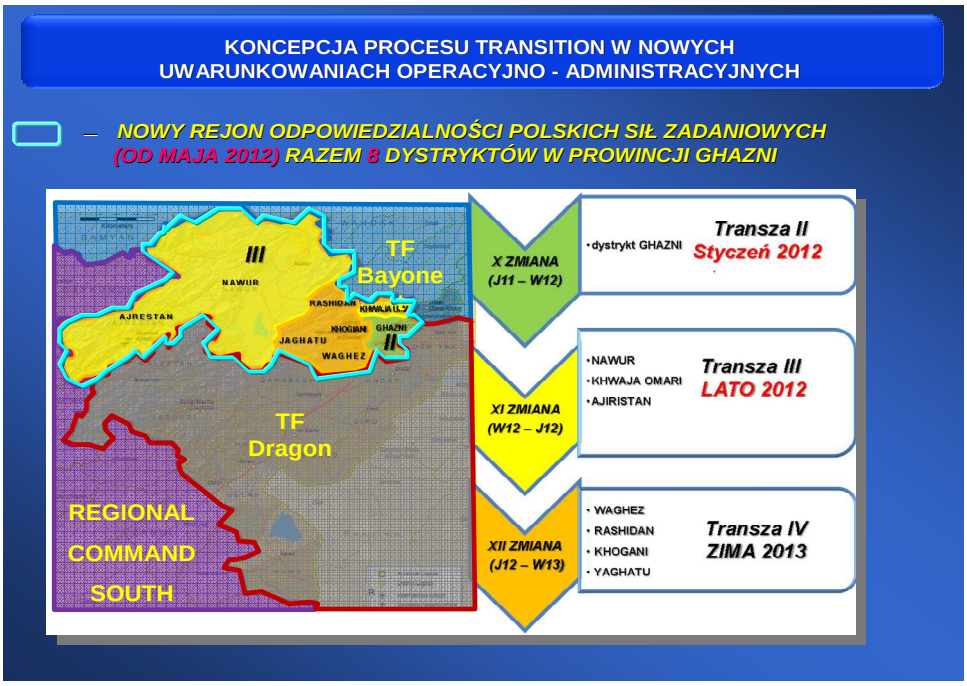

Źródło: Opracowano na podstawie „Materiału Informacyjnego Dowództwa Operacyjnego SZ".

Rys. 6. Proces przekazania odpowiedzialności za kolejne dystrykty w strefie odpowiedzialności PKW

Reasumując przedstawione powyżej rozważania, należy stwierdzić, że czwarta faza natowskiej operacji w Afganistanie nie jest jednorazowym wydarzeniem a procesem, w który zaangażowani są nie tylko uczestnicy operacji ISAF, ale również przedstawiciele organizacji międzynarodowych, państw i oczywiście władz państwowych Afganistanu. Aby mówić o skutecznym przekazaniu odpowiedzialności, prowadzi się cykliczną ocenę kolejnych rejonów Afganistanu, z uwydatnieniem pozyskiwania opinii specjalistów kluczowych instytucji szczebla lokalnego.

Jednocześnie przekazanie Afgańczykom odpowiedzialności za poszczególne miasta, dystrykty, prowincje związane jest z realizacją szerokiego spektrum zadań przez komponenty wojskowe wchodzące w skład ISAF w obszarach bezpieczeństwo, administracja, rozwój. Dlatego też struktura organizacyjna Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Afganistanie ulega płynnej modyfikacji, a kolejne zmiany PKW przekierowują swój wysiłek z realizacji zadań kinetycznych na niekinetyczne, co zbieżne pozostaje z ogólną koncepcją operacji ISAF.

Doświadczenia z udziału Sił Zbrojnych RP w operacjach poza granicami kraju wskazują, że ograniczenie aktywności kontyngentu jedynie do działań militarnych tylko w pewnym zakresie przybliża osiągnięcie pożądanego stanu końcowego, który z pewnością w operacji NATO w Afganistanie zaistnieje, gdy administracja rządowa oraz Afgańskie Siły Bezpieczeństwa będą w stanie samodzielnie zapewnić akceptowalny poziom bezpieczeństwa w kraju.

Szkolenie, wspieranie, doradzanie Afgańskim Siłom Bezpieczeństwa, realizacja projektów pomocowych oraz czynienie wysiłków na rzecz rozwoju lokalnej administracji w sposób bezprecedensowy w odniesieniu do ponad 10 letniego wysiłku planistyczno-organizacyjnego związanego z zaangażowaniem Sił Zbrojnych RP w operację międzynarodową realnie wpływa na ustabilizowanie i przekazanie demokratycznie wybranym władzom odpowiedzialności. Należy jednak pamiętać, że Afganistan, a w tym prowincja Ghazni, to niezmiernie trudny obszar, gdzie chociażby, nie w pełni poprawne funkcjonowanie i sprawowanie władzy na szczeblu dystryktu wynika z braku skutecznego systemu kształcenia i przygotowania administracji do pełnienia obowiązków. W zakresie rozwoju gospodarczego prowincji Ghazni w dalszym ciągu istotną rolę odgrywają Zespoły PRT realizujące projekty pomocowe. Od 2002 roku na rozwój prowincji Ghazni przeznaczono sumę ponad 550 mln USD, co z godnie z oczekiwaniami stopniowo wpływa na ożywienie gospodarki w regionie oraz stworzenie nowych miejsc pracy.

Jestem przekonany, że pełna koordynacja działań PKW przyczyni się do sprawnej realizacji procesu Transition w przydzielonym rejonie odpowiedzialności, szczególnie w perspektywie 2014 roku, kiedy to Siły Zbrojne RP planują sukcesywne wycofanie i zakończenie realizacji zadań w ramach operacji ISAF.

TRANSITION PROCESS IN NATO CRISIS RESPONSE OPERATION IN THE LIGHT OF POLISH MILITARY CONTINGENT'S EXPERIENCE IN ISAF OPERATION IN AFGHANISTAN

Abstract: The Polish Military Contingent is actively engaged in the full spectrum of ISAF operation. In order to execute assigned tasks effectively, we have built a mission-oriented structure of forces. This includes: combat elements (i.e. a brigade level Polish Task Force, Special Operations Force, a rotary wing unit), the advisory units for Afghan National Army and Afghan National Police and finally Polish Part of Province Reconstruction Team Ghazni and CIMIC elements involved in the infrastructure development and improvement of governance effectiveness.

According to the ISAF order documents, our forces are now involved in Transition (IV phase of ISAF operation). Transition – is the process by which the lead responsibility for security, governance and development in Afghanistan is gradually being transitioned from the NATO-led International Security Assistance Force (ISAF) to the National Authorities including Afghan National Security Forces. It is worth mentioning that on 12 January 2012 the Polish Military Contingent (PMC) GHAZNI City was handed over to the Afghani authority as the first one in our Area of Responsibility. Currently, PMC is responsible for the execution of transition process in 8 districts in northern part of Ghazni province. The whole process to hand over the responsibility to Afghan National Security Forces will finish till the end of year 2013.